

Els comptes de la Companyia d'Aigües

Els passats 20 i 25 de març s'aprovaren els comptes de la Companyia d'Aigües d'Argentona: balanç i compte d'explotació de l'exercici 2013. El representant de **tots per ARGENTONA** al Consell d'Administració de la Companyia i els nostres regidors a la Junta General van votar en contra d'aquests comptes.

Els motius d'aquesta decisió van ser, essencialment, dos:

Primer: entre el primer balanç que ens va presentar la Companyia i el balanç que, finalment, va presentar l'empresa auditora hi havia unes diferències que no se'ns van explicar ni argumentar satisfactòriament.

Segon: la partida "altres despeses d'explotació" va ser modificada rebaixant-se en un 30%. Aquesta rebaixa permetia "quadrar" els comptes de la Companyia. Vam demanar que se'ns donessin detalls de quines eren aquestes "altres" despeses d'explotació sense rebre cap explicació convincent.

Darrera de la decisió de votar en contra de **tots per ARGENTONA** hi ha hagut un treball seriós, important i considerable d'anàlisi dels comptes de la Companyia. És una decisió que no es va prendre a la lleugera perquè la Companyia d'Aigües és una empresa amb el 100% de capital de l'Ajuntament i, per tant, de tots els ciutadans d'Argentona.

Per a nosaltres, els temes econòmics són importants i no prendrem cap decisió sense haver-ho estudiat amb detall.

Que nostra és la Festa Major!

Nostra, de tots i de sempre. Què fora d'un poble amb la feina de cada dia sense un trencament d'alegria?

Podem canviar la manera de fer la festa. Es pot canviar el ritme i el moviment del ball però no el ballar ni el batec del nostre cor al so de la música. Pot canviar el color dels coets però no es pot prescindir del moviment i efectisme dels diables.

Podem canviar el contingut del dinar de festa major però no la convivència al voltant de la taula.

Pot canviar l'enllumenat del campanar però el rellotge segueix el seu ritme caminant pas a pas cada minut i marcant l'hora.

Cal posar al dia la manera de celebrar una festa, però no hem de prescindir de la Festa.

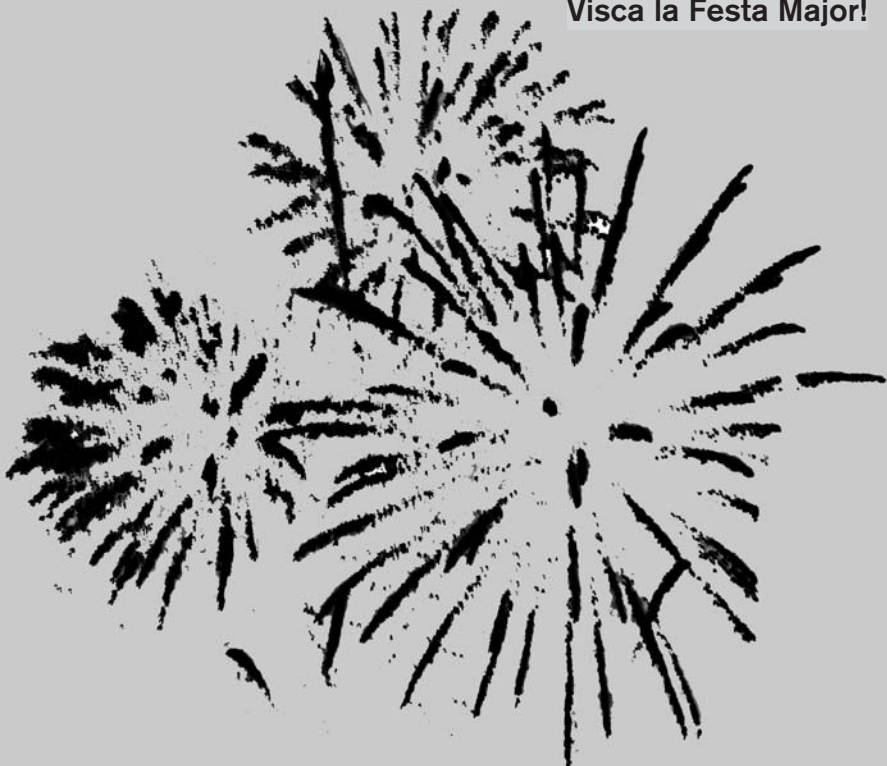
Si ho féssim deixaríem de ser el que som. Està clar que nosaltres fem la festa però de retruc la Festa ens fa a nosaltres.

Vivim la Festa! Aquells que som més grans val la pena que fem l'esforç de sortir de nit i sentir els nous ritmes, que segurament no són nostres, però sí que són nostres els que els ballen, encara que nosaltres no els ballem.

Grans, joves i petits ens apleguem en Festa Major i aquesta ho serà de debò si quan s'acabi sentim el regust de cosa bona, perquè hem gaudit, hem fet avivar l'amistat i el caliu de la família, hem mantingut les tradicions, hem fet poble i és així com hem fet país.

Que comenci doncs la festa.

Visca la Festa Major!

Un bon POUM per créixer en qualitat

Els argentonins i argentonines som uns privilegiats. Vivim en un poble que ha sabut preservar una part importantíssima del seu entorn, que manté una molt bona cohesió social, que té una activitat associativa molt viva i una xarxa de comunicacions que ens permet gaudir dels serveis que no tenim aquí en molt pocs minuts.

I això és així per molts factors. Les reivindicacions ciutadanes, les entitats del poble que no paren, la xarxa veïnal atenta a les necessitats... i algunes actuacions dels diferents ajuntaments també hi han contribuït decisivament. El 2010, per exemple, la Generalitat va aprovar el Pla Territorial Metropolità on, a instància de l'Ajuntament, es protegeix tot el marge esquerra de la riera i el qualificava com a "sòl de protecció especial pel seu interès natural i agrari". El 2009 l'Ajuntament demanava l'ingrés al Parc Montnegre-Corredor amb l'ampliació d'aquest pel marge esquerre de la Riera. També es va demanar l'ampliació del Parc Serralada Litoral fins a les portes de la Font Picant que, conjuntament amb la seva rehabilitació, ens va permetre tornar-ne a gaudir després d'estar molts anys abandonada.

D'una manera o altra, doncs, hem aconseguit tenir més del 80% del nostre terme municipal protegit.

Encara, però, ens queda molta feina per fer. I la revisió del POUM és una molt bona oportunitat per continuar en la mateixa línia.

Si som conscients que hem fet aquest camí gràcies a l'esforç de tots, també ho hauríem de ser quan planifiquem el nostre futur a 10 anys vista. És per això que hem demanat al govern municipal que obri el debat de la revisió del POUM, que el faci arribar a les entitats, al màxim nombre d'argentonins possible i als sectors professionals més implicats (hores d'ara encara no els ha reunit a tots), al Consell de la Vila...

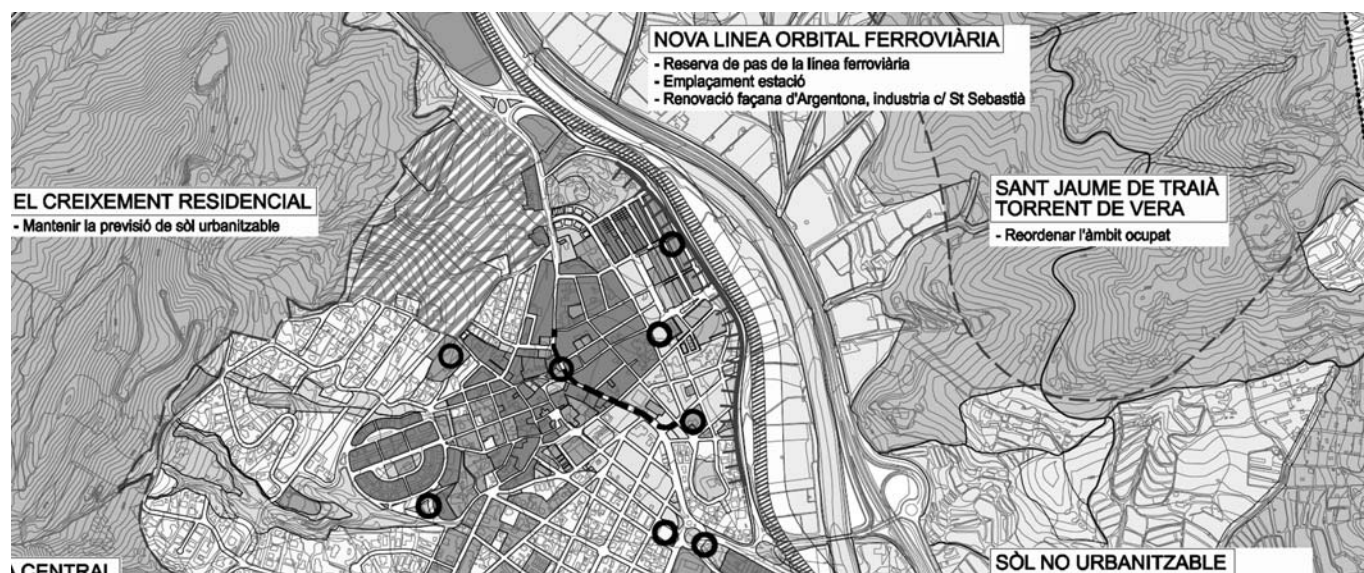
Els vilatans volem participar d'una forma més activa i sobretot més corresponsable. No n'hi ha prou amb una

pluja d'idees en tres sessions, que s'escriuen en un post-it i després es transcriuen en un document que no té cap més rellevància.

Hem d'aconseguir que el nou POUM sigui una gran oportunitat per a Argentona. L'oportunitat de créixer no en quantitat sinó en qualitat de vida. I això és a les nostres mans. Per això hem presentat al·legacions a l'avanç de pla; per això hem posat una parada explicativa al carrer Gran durant alguns diumenges al matí; per això ho continuarem fent; i per això us exposem quines són les nostres línies mestres que ens permetran continuar millorant Argentona per viure-hi cada dia millor:

- * No perdre sòl qualificat com a agrícola que estigui en actiu, ni que estigui en desús si es troba al marge esquerra de la riera.
- * Obrir i propiciar el debat a l'entorn de la necessitat de mantenir o no el sector del Collell com a zona urbanitzable.
- * Potenciar la Font Picant com a porta d'entrada del parc Serralada Litoral, buscant un model de gestió sostenible i respectuós amb l'entorn natural.
- * Actualitzar la normativa urbanística tant en sòl residencial, com agrícola o industrial, facilitant l'adaptació a les actuals normatives, als estàndards de qualitat i a les noves tecnologies. Tot això amb l'objectiu de facilitar la gestió del sòl agrícola, millorar la competitivitat del sòl industrial, facilitar la rehabilitació dels habitatges del nucli urbà.
- * Facilitar la implantació d'altres usos a les urbanitzacions, posar al dia els seus equipaments esportius i integrar-los a la xarxa municipal.
- * Obrir un debat ampli, en profunditat i real en el procés d'elaboració del POUM, fent-hi partícip del Consell de la Vila, els sectors professionals i al màxim nombre possible de ciutadans.

No volem que aquest debat es tanqui dins els despatxos de l'Ajuntament!

Fragment del plànol "Alternativa 1" de l'avanç de pla.

La veu de la nostra gent:

Ramon Teixidor i Ramon

Enginyer edificació i Arquitecte tècnic

El moment de ser un país normal

Catalunya viu un dels moments més importants de la seva història, la de poder ser decisòria del seu futur.

Ens toca escollir entre poder determinar el nostre funcionament en base a la nostra cultura, recursos, forma de ser, ... o seguir sota el funcionament de l'estat espanyol, que té un reconeixement pluricultural d'ell mateix només de paraula.

No ha estat possible. En aquests moments ja no cal indicar els motius, pels quals, l'estat espanyol no s'ha comportat com el que realment és: un estat pluricultural, plurilingüe, plurinacional i de comunitats que han demostrat, moltes vegades i de diferents formes, la seva solidaritat.

Ha arribat el moment de plantejar-nos la nostra existència. L'existència d'aquest poble, que per la seva situació estratègica en el Mediterrani ha estat, des de l'època dels fenicis, un poble integrador de persones i de cultures. Tots hem anat formant el que actualment en diem la cultura catalana, la qual, si Catalunya no pot decidir per ella mateixa, en un període no molt llarg de temps, passarà a dissoldre's dins d'una cultura espanyola que mai ha acceptat l'existència en el territori d'altres formes de ser.

També ens hem de plantejar la nostra solidaritat econòmica amb altres pobles. Aquesta solidaritat, que no té perquè deixar d'existir, no pot passar per davant de les nostres necessitats com a societat. Escoles,

sanitat, transport, ciència-investigació... són pilars essencials que tota societat necessita i que hem de poder decidir quins recursos dels que generem hi destinem, ja que és la base del benestar de les generacions actuals i, per descomptat, de les futures.

De nosaltres dependrà escollir, entre les opcions que tenim, l'opció que creiem millor per a deixar a les generacions futures, la qual, marcarà a aquestes, el seu futur.

El proper 11 de setembre tenim una nova oportunitat per a indicar al món i a nosaltres mateixos que volem ser un país, un país amb poder de decisió sobre la nostra forma de ser com a poble, sobre els recursos que generem i sobre tot allò que ens afecta. Posteriorment, tot això és el que haurem d'anar a reafirmar a les urnes, amb el nostre vot, el proper 9 de novembre.

El respecte, per part de tots nosaltres, sobre la decisió que la majoria de catalans adopti, serà sense cap mena de dubte la base de la sòlida coherència de la societat catalana.

Personalment tinc clar el que he de votar, encara que durant aquests dies que falten fins al 9 de novembre, intentaran fer-nos veure que no podrem anar enlloc tots sols, que el món s'acabarà definitivament per a Catalunya i que les properes generacions cauran en la pobresa absoluta en el cas que Catalunya assolís la independència. No obstant això, jo tindrè clar el que hauré de votar i que pot quedar reflectit en una dita catalana que diu: **Val més ser amo de poc que mosso de molt.**

**9N.
És normal
voler un
país normal.**

Font Picant? La de tota la vida!

Pins, ombra, espai per córrer, silenci, tranquil·litat, natura, nens que juguen, fresca, aigua... No són aquestes les imatges i les sensacions que ens venen a tots al cap quan pensem en la Font Picant? Doncs alegrem-nos perquè per tenir-ho no cal que hi fem gairebé res més! La Font Picant ja és tot això sense necessitat de gastar-hi gaires euros. No calen grans projectes, ni grans transformacions, ni grans inversions... Només cal fer-hi rajar l'aigua picant indicant-ne les limitacions que pugui tenir i posar-hi uns punts de llum, així de senzill! No hi calen grans instal·lacions perquè no és ni el moment ni el lloc.

Tenim la sort de tenir la Font Picant que volem; que hem d'anar mantenint, que hem d'anar millorant, i tant! però sobretot hem de conservar la seva ànima, fer-la créixer i donar-la a conèixer. I això també és a les nostres mans perquè la Font Picant ha d'acabar essent una de les portes d'entrada del parc Serralada Litoral, probablement una de les millors i més emblemàtiques que pugui tenir el Parc.

Aquesta és la millor aposta de futur per a la Font Picant. Potser no és **nova**, però és la més **moderna** perquè és ecològica i sostenible. Qui cregui que fent una Font Picant nova aconseguirà millorar l'actual, s'equivoca. Ara, després de tres anys, ja poden treure el cartell de "hi estem treballant", ja tenim la Font Picant que volem, la de tota la vida!

Així lluïa la Font el març de 2011.

Ja tenim pilona! (i 30.000 € enterrats!)

Els del govern local ens diuen que els de **tots per ARGENTONA** som crítics. I és cert que ho som, però sobretot som gent a qui ens agrada gestionar bé els recursos econòmics municipals, i donar solució a allò que és realment important.

Molts ciutadans ens han dit que enterrar (mai més ben dit) aquests 30.000€ és una solemne bestiesa, ja que per regular el trànsit en aquella zona n'hi havia prou amb la tanca que hi havia instal·lada. I tenen molta raó! Què hi ha de positiu? que ara s'estalvien d'haver de posar i treure la tanca cada vegada que es talla el trànsit de l'avinguda Puig i Cadafalch!

Abans de fer l'obra ja els vam dir que reconsideressin aquesta despesa i destinessin els diners a altres activitats més importants a nivell social i cultural. Ni cas! Continuem fent-nos les mateixes reflexions: no hi havia altres prioritats? Si diuen que no tenen prou diners per ajudar com voldrien a persones i famílies que ho necessiten... per què s'han gastat 30.000€ en aquesta pilona? Les entitats culturals, esportives i socials argentonines també se sentirien molt reconfortades si els haguessin fet arribar només una petita part d'aquests diners que, ara, ja han gastat.

És evident que cada govern prioritza de fer les despeses d'acord amb la seva sensibilitat. I és encara més evident que les seves prioritats no es corresponen, ni de bon tros, amb les que **tots per ARGENTONA** posaria al davant de tot a l'hora d'actuar.